

* หลวงพ่อท่านได้อธิบายถึงความเป็นมา และวิธีใช้พระของขวัญไว้ดังนี้

บัดนี้ ท่านทั้งหลายทั้งหญิงและชาย ได้เสียเวลาสละให้เป็นส่วนของพระพุทธศาสนาโดยตรง มาสมทบทุนสร้างโรงเรียนพระปริยัติ ที่ท่านได้เสียสละโลกีย์ทรัพย์สร้างโรงเรียนพระปริยัติอย่างนี้ ได้ชื่อว่าทำถาวรวัตถุไว้ในพระพุทธศาสนา เรียกว่าเป็นศาสนสมบัติให้ศาสนาแล้ว ท่านผู้สร้างสมบัติให้ศาสนานั้นแหละ จักเป็นเหตุที่ตั้งให้มีสมบัติไม่รู้จักสิ้นเสื่อม

เหตุนี้ ท่านทั้งหลายที่ได้เสียสละทรัพย์ลงไปแล้ว ๒๕ บาท ๓๐ บาท ๕๐ บาท ตามศรัทธาของตนที่สละลงไปนั้น ก็ได้ชื่อว่าทำผลถาวรให้แก่เจ้าของ เจ้าของทรัพย์นั่นเองได้รับผลต่อไปในภายภาคหน้า ที่ฝากไว้ในพระพุทธศาสนาเช่นนี้ไม่เสื่อมทรมานับชาติไม่ถ้วน เพราะท่านบริจาคของท่านสละทรัพย์จะส่งผลให้ท่าน ในมนุษย์ก็จะส่งผลของมนุษย์ให้ ในทิพย์ก็จะส่งผลที่เป็นทิพย์ให้ ในกามภพนี้จะได้สมบัติในภavnานับประมาณไม่ได้ เหตุนี้ดังนี้ ท่านทั้งหลายได้เป็นผู้อุปถัมภ์พระศาสนาเช่นนี้ ฝ่ายทางพระศาสนาที่ได้รับสมบัติของท่าน ก็จะมีของตอบแทนแก่ท่าน คือของศักดิ์สิทธิ์ชนิดหนึ่ง ซึ่งเราทั้งหลายยังไม่เคยพบไม่เคยเห็นว่าศักดิ์ขนาดนี้ อาจจะเป็นได้จริงหรือคาดคะเนไม่ถูก

ผู้พูดนี้เป็นผู้อารธนาพระพุทธเจ้าในพระนิพพานมีธรรมกายมากด้วยกัน ได้ไปอารธนาพระพุทธเจ้ามานับพระนิพพานไม่ถ้วน นับอสงไขยก็ไม่ถ้วน มาผลิตของขวัญนี้ให้ปรากฏขึ้นให้แก่มนุษย์ ธรรมกายในมนุษย์นี้ ถ้าได้เข้าสมทบด้วยการงานนั้นๆ ท่านทำอย่างไรก็ทำไปตามท่าน พระพุทธเจ้าท่านจัดแจงทำทั้งนั้น ตั้งแต่วันเข้าพรรษาจนกระทั่งวันออกพรรษา วิภาติหนึ่งมิได้หยุดเลย ท่านกระทำความศักดิ์สิทธิ์ของท่าน

พอออกพรรษาแล้ว พอได้อรุณก็สำเร็จความประสงค์ของท่านในการผลิตของขวัญองค์ต้นทรงรับสั่งว่า “ของศักดิ์สิทธิ์นี้บังเกิดเป็นครั้งแรกในโลก” แล้วก็จับพระโอษฐ์ทีเดียว

เมื่อรับสั่งดังนี้แล้วเราก็คำนวณว่า ศักดิ์สิทธิ์เพียงแค่นี้ คำนวณไม่ถูก ผู้พูดนี้ก็ได้ลงมือแจกในวันแรม ๖ ค่ำ เป็นวันเกิดของผู้พูดนี้ ได้แจกของขวัญออกไป อัจฉรย์ต่างๆ ความศักดิ์สิทธิ์ของขวัญนั้น

๑ พระท่านเปล่งรัศมีได้

ผู้ได้รับไปนางเขียวบางเฒ่าอายุ ๘๐ ปีกว่า ได้รับพระเอาไปแล้วเอาไปไว้บนหลังมุ้ง พอค่ำลงเท่านั้นเปล่งรัศมีสว่างเต็มช่อง พวกคนตกตะลึงเพราะไม่รู้เรื่องอะไรกัน ทะเลือกทะเลี้ยไปตาม

* คำอธิบายพระของขวัญของหลวงพ่อดปากน้ำ = พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในการที่พระเถระวัดปากน้ำได้รับพระราชทานเลื่อนและแต่งตั้งสมณศักดิ์ ในพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๐๘

กันพักใหญ่ยาวนานอยู่ แล้วแสงสว่างนั้นก็ค่อยโถมลงไป ก็มารวมอยู่ที่สว่างหลังคามุ้ง นางเขียวก็รู้ว่า พระของขวัญเอาไว้ที่นั่น แสงสว่างนี้ออกจากของขวัญนั่นเอง

แต่เช้าเขียวมาหาผู้พูดนี้ บอกว่าท่านเมื่อคืนนี้แสงสว่างเกิดที่บ้านดิฉัน พระท่านเปล่งรัศมีสว่างเขียว เดิมทีก็ไม่ว่าอะไร แล้วก็มารวมอยู่ที่พระ จึงรู้ว่าพระ รูปร่างนางเขียวเมื่อวันรับพระของขวัญนั้นมีโรคภัยไข้เจ็บเป็นประจำ อยู่คนเดียวเท่านั้น เวลามาทบอกร่างกายเปล่งปลั่งไปหมด แปลกกว่าปกติเดิมทีเดียว ผิวพรรณเกลี้ยงเกลาไปหมด ดูสะอาดสะอ้าน มีผิวพรรณวรรณะ เขารู้สึกว่าของขวัญนี้อัจฉริยะ แปลชั่วเป็นดีได้ขณะนี้เขียวหนอ

๑ พระลอยได้

เรารู้สึกว่าศักดิ์สิทธิ์เพียงแค่นี้และหรือ ยังไม่ใช่เพียงเท่านี้ อีกหลายรายที่รับของขวัญไปจากวัดปากน้ำแล้ว อยู่ทางถนนตก พอไปถึงที่บ้าน พระออกจากตัวไปลอยเรื่อยไปในอากาศ ตัวก็เห็นเรื่อยไป แล้วไปเข้าบ้านโน้น เข้าไปในห้องพระแล้วเข้าไปในที่บูชาโน้น เข้าไปในครอบพระที่เขาบูชาโน้น ตัวก็ตามเข้าไปจะเอาให้ได้ เขาก็ไม่ยอมให้เข้าไป เขาบอกว่าห้องพระนั้นคนอื่นมาเกี่ยวข้องไม่ได้ เขาคนเดียวเท่านั้น ไม่มีอะไรไม่ต้องเข้าไป

เด็กก็จะเข้าไป เกิดเถียงกัน เด็กเมื่อไม่ให้เข้า มันก็ร้อง เขาว่าถ้าจะเข้าไปก็ต้องไปบอกมารดาเอ็งก่อน ให้ไปบอกผู้ใหญ่มาก่อน เด็กก็ไปบอกมารดามา เขาก็ให้ไปเปิดดู เปิดเข้าไปในห้องพระ ก็เห็นพระของขวัญนั้นอยู่ในครอบพระจริงๆ เจ้าของบ้านก็รับรองว่า ไม่ใช่ของๆ เขาก็ให้แก่เด็กนั้นมา

๑ พระท่านพูดได้

นี่ก็อัศจรรย์ นึกว่าของตาย ๆ ดิน ๆ อย่างนี้แหละ ลอยไปได้ที่น่าอัศจรรย์นัก นี้อย่างอัศจรรย์ ไม่ใช่แต่เท่านั้น ยังพูดได้อีก ไม่ใช่เปล่งรัศมีแล้วลอยไป พูดก็ได้ การพูดนี้มีนายทหารเรือผู้หนึ่ง (เจ้าตัวต้องการสงวนนาม)

เมื่อวันที่ ๒๙ ทหารเรือนัดประชุมเลี้ยงอาหารในกองบัญชาการ เมื่อเลี้ยงอาหารเสร็จแล้ว คืนนั้น พอแจกปิ่นเท่านั้น พระซึ่งอยู่ในหน้าอกของทหารเรือผู้นั้น เสียงบอกลั่นออกมาว่า

“ทิ้งปิ่นไปเสีย อย่าอยู่”

นายทหารผู้นั้นคิดแต่ในใจว่า “ไม่รู้จะไปทางไหน”

ไปทางวัดแจ้ง (วัดอรุณราชวราราม) นายทหารเรือผู้นั้นจึงทิ้งปิ่นแล้วไปทางวัดแจ้ง ไปทางวัดแจ้ง เขาก็ห้อมล้อมหมด เอ...นี่เราจะต้องถูกยิงทิ้งละสิ เขากันไว้หมด